

Fjell tunglimt

Årgang 35

04/10

Attende til Jerusalem - Israel, landet med liv og løfter - "My home is my castle" - Vanskeligheter vendt til velsignelse - Nye muligheter på Fjelltun

3 Rektorspalten

4 Glimtandakt

5 Attende til Jerusalem

6 Israel, landet med liv og løfter

8 "My home is my castle"

10 Vanskeligheter vendt til velsignelse

14 Nye muligheter ved Fjelltun

04/10

Vi ønsker alle våre lesere en god jul.

Fjelltunglimt
Meldingsblad for Fjelltun Bibelskole

Fjelltun Bibelskole
Gulaksv. 4, 4017 Stavanger

Redaksjon: Jan Helge Aarseth,
Annelise Ødemotland, Johnny Vågen

Utgivelser: 4 pr. år
Opplag: 3 600

Tel: 51 82 65 00
E-post: fjelltun@fjelltun.no
Kontonr: 8220 02 90107

Forsidefoto: Marius Bergersen

Hjemmeside: www.fjelltun.no

Grafisk Design: Liv K. Norland
Trykk: Omega Trykk a/s

Forside: Cecilie Alsvik og Eirik Semb har fått beduin-taxi i Negev-ørkenen i Israel.

rektorspalten

av Odd Geir Norland

Nærmere Gud

Ungdommene på Fjelltun Bibelskole har ulike bakgrunn, men felles for mange er at de har et ønske om å komme nærmere Gud. Dette skjer først og fremst ved at de møter Jesus i Ordet.

Med takk til Gud opplever vi det igjen og igjen. Vi ser også mange unge bliv tent for å vinne andre for Guds rike. Kreftene som vil drive oss bort fra et liv i samfunn med Jesus, er i dag sterke og tydelige. Vi tror derfor at arbeidet vi står i på Fjelltun, bare blir viktigere og viktigere.. Vær derfor med å gjøre skolen kjent for unge som vil ha et åndelig felleskap og mer kunnskap om sin kristne tro.

Kr 20 000 igjen

Årets Fjelltunbasar ga også et overskudd på kr. 550 000. Det er vi kjempe fornøyd med. Mange ser på loddkjøp i basaren som en givertjeneste til Fjelltun. Nå strømmes også loppene inn til Fjelltun. Det kommer til å bli loppemarked lørdag 9. april neste år. Nå er det bare å merke seg datoen for deg som bor i rimelig nærhet av Stavanger. Noe som er enda mer gledelig, er at vi har opplevd en sterk økning i pengegavene til Fjelltun. Vi har grunn til å tro at de kr. 120 000 vi ikke fikk på loppemarked i år, likevel vil komme til Fjelltun som pengegaver. Til nå i år har mottatt kr. 100 000 mer i gaver enn på samme tid i fjor. Får vi også inn de siste kr. 20 000, vil vi ikke merke i regnskapet at vi måtte avlyse loppemarkedet i vår. Vi må bare takke hjertelig for de mange gaver som gjør det mulig å drive skolen videre. Ønsker du å bidra til at vi også skal få inn de siste 20 000, så er det bare å benytte giroen i bladet.

Jesus elsker deg

En del praksis hører også med til skoleåret på Fjelltun. November er reise tid. Da er vi på besøk på flere videregående skoler. Ellers deltar vi på diverse møter for unge og eldre. Fængselsbesøk hører også med i praksisen. Dette skoleåret har vi to studenter som er blitt kristne gjennom evangeliseringsbussen i Sandnes. Det er ingen tvil om at det setter sitt preg på klassen og på iveren etter å nå nye med verdens beste budskap.

Dette skoleåret har vi to studenter som er blitt kristne gjennom evangeliseringsbussen i Sandnes.

Det er ingen tvil om at det setter sitt preg på klassen og på iveren etter å nå nye med verdens beste budskap.

Av Marius Bergersen

Student ved Fjelltun Bibelskole 2010–11

“For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.” Jeremia 29,11.

Jeg møtte her om dagen ei jente som var misfornøyd og litt fornærmet. Grunnen til dette, var at moren hennes hadde tatt fra henne chipsskålen hennes. Hun hadde byttet den ut med et eple. Dette likte hun ikke, og tok det ganske frekt opp. Dette kan jo være forståelig på en måte, men likevel kan dette gi oss noe å tenke på.

Hva er egentlig best for oss?

Når vi mennesker tar et valg, vil vi ofte gå etter det som er godt, og det som vi har lyst på der og da. Det er ikke alltid vi tenker over konsekvenser, og andre muligheter. Noen ganger går vi bare rett på, fordi det føles riktig.

Gud har noe bedre for oss. Det er noe som han gjerne vil gi oss. Kanskje liker vi ikke dette like godt som det vi selv hadde tenkt, planlagt og sett for oss. Det kan gjøre oss så frustrert, at han absolutt skal vite alt så mye bedre en oss. Tenk over ditt eget liv. Kan det være noe som kommer inn under en slik sammenligning.

Hvilken fremtid gir en chips skål? Og hvilken fremtid gir et eple? Ville ikke eple gitt et mye mer sunt og energifult liv?

Gud vil lede oss gjennom livene våre, alltid. Noen ganger kan vi få lyst til å styre selv, men det beste er når Gud får ta kontroll på fulltid.

“Attende til Jerusalem...”

Dei siste generasjonane har vore vitne til ei misjonsvekking i den kristne kyrkja utan sidesykke. “- *Evangeliet om Jesus til alle folkeslag.*” Det var kallet. Oppdraget går no mot slutten. Gjennom levande vitne, Bibelomsetting og moderne media er misjonsoppdraget i ferd med å fullførast. Siste etappe!

Tekst og foto: Jan Helge Aarseth

I tillegg høyrer me no nye kristne frå Asia løfte røysta, og legge noko til kallet til folkeslaga. Eit bibelsk pust djupt frå Guds hjarte, han som ikkje angrar sitt kall og si utveljing, - “attende til Jerusalem”.

Kristne volontørar frå Sør-Korea syng og vitnar i Ben Yehuda street i Jerusalem ein sein kvelds-tid etter at sabbaten er over.

Paul forklarar for Daniel kvifor Vestmuren er så viktig i den jødiske trua.

Då er det ikkje ein studietur til Israel det er snakk om. Det er kallet til å bringe evangeliet attende til dei som først sende det. Oppdraget som dei jødiske Jesus-truande først fekk frå jøden Jesus Kristus, og som Matteus, jøde og Jesu apostel attergir slik: “*Gå difor ut og gjer alle folkeslag til læresveinar, ... døyper dei til namnet åt Faderen og Sonen og Den Heilage Ande, ..og lærer dei...*” Matt 28:19

Forkynt og sendt til Europa gjennom jøden Paulus, heidningane sin apostel... han som ikkje skjemdes ved evangeliet om Jesu død og oppstode, men rekna det for “*ei Guds kraft til frelse for kvar den som trur, både for jøde fyrst og så for grekar.*” Rom 1:16

Jødane har igjen fått sitt eige heimland, Israel. På tvers av politisk uro og veksande jødehat i alle kanalar, samlar Gud på nytt sine. Ingen har i historisk lys hatt større rett til ein liten verna flekk med heimland enn desse. Det er ei kristen plikt med all si kraft å tale det veksande jødehatet midt i mot. Men dette er ikkje nok. Der fiendane ropar “fordriv, drep og utrydd”, der ropar Herren eit; “Frels, frels! - gjennom ordet om den krossfeste og oppstadne Jesus Messias.

Tilbake til Jerusalem... med evangeliet!

Israel, - landet med liv og løfter

Mange kommer til Israel for å bli kjent med historiske plasser. Se tusenårige bygninger, og kjenne pusten av fortiden i det bibelske landet. Vi fikk se, om ikke alt, så ganske mye av dette i løpet av fire uker.

Tekst og foto: Jan Helge Aarseth

Mer enn det. Vi fikk kjenne noe av livet, gleden og smerten. Her bor det folk. Israel, - med ulike folkeslag og religioner klemt sammen på noen få kvadratkilometer. Israel - et hjemsted for det jødiske folket som har vært jaget, spredt og forfulgt. Holocaust danner et mørkt bakteppe i dette folkets historie. Derfor er Israel så viktig,

fordi det ER og syder og bobler av mennesker og LIV. Et vitnesbyrd om at mørket ikke har siste ordet, men Gud.

Samtidig er der noen forunderlige løfter i Bibelen knyttet til dette folket og stedet. Mange prøver å viske de ut, men historiens gang viser at de ikke lykkes. Der verdensnasjoner, språk og kulturer har kommet og gått, er jødene fremdeles et folk, en tro ... og i vår levetid, en nasjon.

Vi møtte i Israel også et nytt fellesskap. Et sted der jøder, arabere og folkeslagene sitter hånd i hånd. I midten står den korsfestede og oppstandne Messias og sier: Kom! På hebraisk, arabisk og mange tungemål prises Guds Lam som bar verdens synd, ... jøde og hedning! Denne flokken er ennå ikke så stor, men den vokser. Dette er Israels fremtid.

“Be om fred for Jerusalem! La det gå dem vel som elsker deg!” Sal 122:6

Venstre side: Tone Iren Østebø nyter utsikten over tempelplassen i Jerusalem.

Midten: Det er lunch i gamlebyen, og gjengen er skrubsultne. Hans Olav Treidene velger å vente på shawarmaen.

Høyre side, fra toppen: Kvelds under løvhyttefesten. Vi er i Beit Skandinavia i Haifa.

På grensen til Libanon kjøper Annelise G. Drange dragefrukt. Gunhild Alsvik og Cecilie Rosland følger skeptisk med i bakgrunnen.
Foto: Marius Bergersen.

Vi er i Israels nordligste by, Metula. Eirik Semb får høre om Hula-dalen og Israels finger av Paul.

Daniel Dåvøy får øyenkonakt med en slags måke som henger over Haifa.

“My home is my castle”

På en veranda i andre etasje, i skygge for middagssolen, sitter en eldre mann og følger med på det som rører seg i gårdsrommet. Stokken ligger over kneet og ryggen er svakt lutet. Øynene ser rundt på de tre store husene som kranser tunet, og bøyer han seg litt frem får han også med seg litt av det som skjer i gaten.

Tekst og foto: Jan Helge Aarseth

Han er omkranset, ikke bare av bygninger, men av sin familie. Her er sønner og svigerdøtre og barnebarn i leilighetene omkring ham. Han vet at med kvelden kommer resten; døtre og svigersønner og flere barnebarn og oldebarn, og de fyller den romslige plassen mellom husene. Sitter i en stor ring og forteller hverandre hva dagen har bestått i og deler det som fyller tankene. Da sitter den gamle med hendene foldet over stokken med kneppet skjorte og bukse med press. Sier ikke mye, men de levende øynene følger hver person. Han nikker og gir korte bifall når opplysninger blir lagt fram, smiler og

*I kvitskjorte og bøyd over stokken sitter Yusuf Odeh sammen med sin yngste sønn, Bulos.
Foto: Jan Helge Aarseth.*

humrer når en vittighet eller ordspill blir kastet frem. Mannen er Yusuf Odeh. Det gjør han godt når familien samles. Etter at han ble alene i våres har dagen blitt stillere enn før.

Yusuf sitter i skyggen på verandaen i andre etasje, og han har god tid til å se tilbake.

Tenker inn i mellom på alt han hadde å styre med tidligere. På olivenpressen, bensinstasjonen og forretningene.

Tenker på tiden da vekkelsen kom gjennom et vitne fra Jordan. Da kallet til oppbrudd kom, og han la alt dette til sides. Gav all sin kraft i evangeliets tjeneste.

Tenker på alle de lange dagene, prekenene, alle de han besøkte og alle gjestene som hadde bodd i hans eget hjem, utenlandsreisene og ikke minst på litteraturarbeidet og hans eget hjertebrann, “Mispah-ul haqq” (“Sannhetens lys”), bladet som blir sendt ut over store deler av Midtøsten.

Det er ikke lenge siden fingrene gav ord til tanker og historier på den slitte skrivemaskinen. Og siste bok, om vekkelseshistorien i Galilea, kom nylig ut, og ligger i kasser ved husveggen. Det var her hans kraft ble lagt ned, som en av lederne av den evangeliske bevegelsen i Israel.

Han sitter i skyggen og tenker ofte på den yngste sønnen, Bulos, som bor så langt unna. Lurer på hvordan deres dag er, der sønn og svigerdatter og barnebarn bor. I landet som krysser polarsirkelen, Norge.

Grytidlig en varm høstdag i september får han vite mer. Inn velter det med ungdommelig liv og røre. Forventningsfulle og spente norske ungdommer klare for nye inntrykk og opplevelser fra Bibelens land. Latter og ord på et språk som ligger langt unna de arabiske visdomsord og kronglete bokstaver. Og sønnen Bulos, som med kyss på kinnnet og faste armer klemmer på en gammel far. Er det rart han kvikner til og retter ryggen?

Det er ikke bare landet som er varmt. Gjennom noen hektiske uker får noen norske ungdommer møte strømmer av varme fra gjestfrie hjerter. Omsorg og kjærlighet fra troens folk som krysser alle kultur- og språk-barrierer. I mange år har dette hjemmet blitt hjem til Fjelltun Bibelskole på studietur til Israel.

Vi har fått del i velsignelsen, del i dagligliv og tanker, bekymringer og fremtidshåp. Får se litt av hvordan det er å leve som en kristen i et land som slites i mange retninger. Komme nær en liten kristen minoritet som ofte havner mellom to stoler i møte med jøder og muslimer. Møte sorg og smerte. Oppholdet i Kafr Yasif ble denne gangen preget av en stor tragisk bilulykke et par dager før vi ankom. Flere kristne familiefolk revet bort av en påvirket ung bilfører som mister kontrollen midt i byen og drar mange med seg i døden.

Møte gleden. Over å kjenne Bibelens Jesus som en levende Frelser. For meg ble et av de sterkeste symbolene på samhörighet og fellesskap tydelig da vi ble spurt om å være med og høste et oliventre hos datter og svigersønn til gamle Yusuf. Årets avling var stor, og fruktene var modne for innhøsting. Norske uvante fingre klatret i støvete grener og hentet forsiktig små grønne oliven, en etter en. Bøtter og balger ble fylt opp. Er det ikke dette vi er kalt til å være med på? Innhøstning? En stor høst, der arbeidere en får?

Daniel Dávøy midt i oliven-høsten. Gunhild Rosland i bakgrunnen.

Paul lærer Fjelltun-folket hvordan oliven skal håndteres.

Ukene er omme og vi tar farvel. Gamle Yusuf har kvitskjorten på og stokken i armen når vi tar farvel. Han smiler. Han er trygg. For meg er den aldrende mannen er et levende vitne om det vi eier.

“Vår Gud han er så fast en borg, han er vårt skjold og verge.”

Vanskeligheter vendt til

velsignelse

På første rekke i klasserommet, kloss oppe i kateteret, sitter et par og smiler til læreren. Det er Anita og Steinar Malmin. Et ektepar som har fått livet snudd helt opp med det siste året.

Tekst og foto: Jan Helge Aarseth

For ikke mange måneder siden gikk Steinar rundt med ustøe steg i Sandnes sentrum. Bekymringer og problemer ble prøvd druknet i alkohol og fest. Tiden som lå bak var vond og trasig. De hadde satset alt på firmaet, og lenge så gikk det plystrende, hage- og anleggsbransjen hadde gode tider over alt. Mange mann i arbeid og god omsetning. Merket ikke at utgiftene løp løpsk, - ikke før det var for sent. Det endte med konkurs, og hus og nesten alt de eide forsvant i dragsuget.

Møtte Jesus på gata i Sandnes

Det er sent på lørdagskvelden og vi er på ruten i Sandnes. Mange mennesker er ute, også noen i hvite jakker. På ryggen står der med tydelige bokstaver: "Jesus elsker deg". Det er folka fra Evangeliseringsbussen. (Mer info finner du på www.jesuselskerdeg.no)

Det blir flere samtaler, og inn i en kaotisk situasjon kommer ordet om Han som kan gi en ny start til alle. Han som kan slette ut og tilgi all gjeld og synd og gi evig liv til den som "ingen penger har" Jes 55,1-3. Ordet om Jesus.

Dette arbeider i Steinar. Hjemme snakker han med Anita om det han hører. Han har møtt det kristne vitnesbyrdet i barndommen, men det har ikke hun. Hun synes nesten det har rablet litt for ham.

Da Steinar blir invitert med på en bibelgruppe vil han ha med Anita. Ikke så lett å skulle møte andre når en er edru. Anita har ikke så veldig lyst, kan liksom ikke tro på noe hun ikke ser. Hun blir likevel med i bibelgruppen.

"Gudsbeviset"

20. mars i år kommer de sent hjem, og diskusjonen går om den kristne tro. "Gi meg bevis på at Gud fins, Steinar!", sier hun. Plutselig kommer det en sterk uro og et stort mørke over stabile og robuste Anita. Hun er som lamslått, skjelvende og hjelpeløs. Blir helt stiv i kroppen, gråter, er hysterisk og redd. "Eg hadde aldri sett kona mi på denne måten", forteller Steinar.

Han vet ikke hva han skal gjøre. Tenker på at han ville bedt for Anita, men har aldri bedt før. Vet ikke hva han skal si. Kjemper med dette et kvarters tid. Så løsner tungen, og mens han holder sin skjelvende kone i hånda utøser han for første gang sin hjelpeløshet og nød for Jesus. Det tar ikke mange minuttene før Anita har kommet helt til ro, og faller i dyp søvn.

Anita og Steinar Malmin i klasserommet på Fjelltun.

Neste morgen får hun høre; “Du må ikkje be om bevis meir, Anita, for dette orkar eg ikkje ein gong til.”

Ord til liv

Gjennom flere møter med de kristne, i samtale, gjennom en andaktsbok og ved forkynnelse av Guds Ord finner Anita og Steinar frem til Jesus som deres Frelser.

På spørsmålet om der er noe spesielle ord som har hatt betydning, forteller Anita hun skulle finne en sang i Sangboken som Steinar tipset henne om. Hun hadde hørt feil på nummeret og slo opp på nr. 209; “Nesten en kristen ... nesten ei frelste deg, nesten var dødens vei, nesten - men tapt!” ... “- Denne sangen gjekk rett inn i

min situasjon og blei veldig alvorlig. Eg måtte til Jesus med alt mitt.”

Det bibelstedet som til nå har hatt mest å si er kapittel 53 i Jesaja-boken.

“Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.” Jes 53:5

Konkursen ble redningen

“- Eg ser i ettertid at det blei redninga for meg å gå konkurs. Eg måtte rett og slett miste alt for å oppdage at eg mangla Jesus,” forteller Steinar. At ekteparet mener alvor og har fått en totalt ny retning og nytt innhold i livet er det ingen som lurar på – der du står og ser inn i to trivelige ansikt på første benk – på en bibelskole!

glimtalbum

- 1 Teambuilding i hinderløypa. Michelle Skavhaug og Annelise Drange er i alle fall med. Foto: Hans Olav Treidene.
- 2 Idrett og Friluft er på kanotur. Foto: Hans Olav Treidene.
- 3 Jan-Henrik Skogly har blitt ett år eldre, og feires med kake. Foto: Jan Helge Aarseth.
- 4 Eirik Semb, Cecilie Alsvik, Hans Olav Treidene og Cecilie Skavhaug holder orden på årene under Fjelltun-basaren. Foto: Jan Helge Aarseth.
- 5 Dekk-skift til inntekt for misjonsprosjektet. Foto: Jan Helge Aarseth.
- 6 Annelise G. Drange gir instruksjer til guttene på hvordan man skal vaske ut en leilighet for misjonen. Foto: Michelle B. Skavhaug.
- 7 Annbjørg Naterstad er på vaskeoppdrag for misjonsprosjektet, og går helt opp i oppgaven. Foto: Michelle B. Skavhaug.
- 8 Fjelltun har mange musikalske talenter. Daniel Dåvøy, Tone Iren Østebø og Ingrid Flottorp står for musikken på GANN. Foto: Michelle B. Skavhaug.

Nye muligheter ved Fjelltun

I mange år Stavanger hatt en åpen kunstisbane ikke langt unna bibelskolen. Dette området har nå blitt bygget om til en ishall av nasjonale dimensjoner. Ryktene sier at den til og med konker ut Vikingskipet på Hamar ☺

Flerbrukshallen heter Sørmarka Arena, og ble åpnet i høst til stor glede for alle is-entusiaster. I tillegg til skøytebane og klatrevegg har hallen et flott curling-anlegg. Idrett og Friluft på Fjelltun har kastet seg på curling-bølgen selv om rute-bukser ennå ikke er i skapet. Michelle B. Skavhaug har knipset fra glattisen.

Alle foto: Michelle B. Skavhaug

Tjooo & heiii... Marius Bergersen har god glid og 10-er i stil - i rødt... Ser ut som Annelise G. Drange sliter med å velge side... Salomo Niyonzima er stø på isen med gult, og klar til å konke ut de røde... Han bomma.. Annelise fryder seg mens Salomo koster så svetten renner. Helt likt,- men hvor er steinen i målringen....

Oppslagstavla

Fjelltunbasaren-10

Trekningslistene for årets Fjelltunbasar ligger ute på nettsiden til bibelskolen:
www.fjelltun.no Skriv "Fjelltunbasar" i søkervinduet oppe til høyre.

Elevstevnet 2011

Lørdag 18. og søndag 20. juni 2011. Sett av denne helgen allerede nå. Vi håper så mange som mulig har anledning til å komme.

Vi gratulerer

Forlovet:

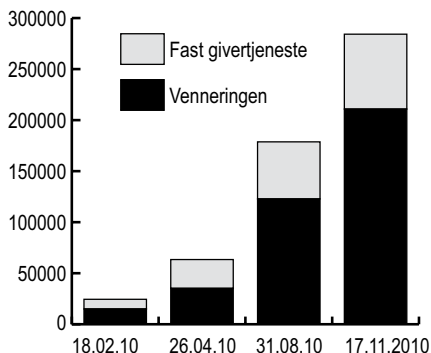
Annbjørg Naterstad (10-11) og
Anders Våge

Marie Norenes (02-03) og
Rune Skogly

Gift:

Hamsathvani Thanathanan
Thanathanan Veerasingam (05-06)

Venneringen

Denne hausten har me på Fjelltun fått oppleve Guds omsorg på ein særleg konkret måte. Det har kome inn mange store enkeltgåver til skulen. Dei har kome frå ulike hald. Nokre har vorte sendt inn av tidlegare elevar, andre av familie av elevar og den tredje gruppa er frå venner og forbedarar som skulen har.

Saman med desse gåvene har det dei fleste gongane vore lagt med eit lite ord, det er – takk!“. I møte med dette vender me på Fjelltun auga opp til Gud, og seier *“TAKK HERRE for din omsorg og nåde.”*

Gjennom dette meldingsbladet vil me i tillegg sjå deg i auga, ta deg i handa og seie: *“TAKK og for di omsorg og støttande hand!”*

“... den som rikeleg sår, skal hausta med rik velsigning.” 2Kor 9:6b

B

Returadresse: Fjelltun Bibelskole, Gulaksv.4, 4017 Stavanger

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til senderen med opplysning om den nye adressen.

Fjelltun i “felten”

Hvert år opplever vi at noen av Fjelltun-studentene snur nesen utenlands. Av fjorårsklassen er det to, **Sveinung Eriksen** og **Terese Heng Steen**. Begge er knyttet opp til det misjonsarbeidet som NLM driver. Sveinung er volontør for NLM sitt litteratur arbeid i Tanzania,- Scripture Mission. Terese har en ettåringstjeneste i Ulaanbaatar i Mongolia.

Vi er både stolte og takknemlige for at noen fra Fjelltun vil reise ut i misjonens tjeneste. Vi håper også at noen av Fjelltunglimt sine lesere kan be for Sveinung og Terese, og det arbeidet de er med på. Om du ønsker ferske oppdateringer kan du gå til bloggene deres på Internett.

Sveinung finner du på: www.iarusha.blogspot.com

Terese skriver sin blogg på: www.teresesteen.wordpress.com

